

Παρησία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Β' • ΤΕΥΧΟΣ 6° • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

Περιοδικόν

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰανουάριος – Μάρτιος
ΕΤΟΣ Β' - ΤΕΥΧΟΣ 6ο

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγῆρας

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Γιάννης Μενεσιδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

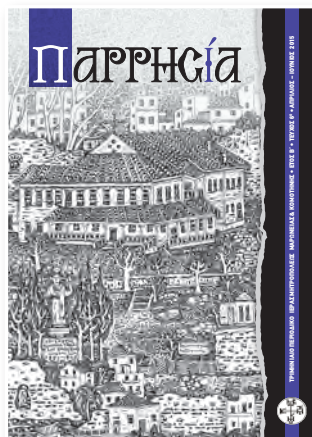
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Περιοδικόν Παρρησία
Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆς

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

«Πάσχα 2015»

Ἰπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

03.

«Ὁ Τροπαιοφόρος Μεγαλομάρτυς
Ἅγιος Γεώργιος στὴν ἑλληνικὴ
λαϊκὴ ἐθιμοταξία»

Μ. Γ. Βαρβούνη, Καθηγητὴ Λαογραφίας,
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης
Τμήμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας

08.

«Ἡ ἐπίσκεψή μας στὸν π. Παῖσιο
(14/27-10-1989)»

Κωνσταντίνου Π. Θύμη, Θεολόγου-Ἱστορικοῦ

12.

«Ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης»

Δημητρίου Μανρίδη, Συγγραφέως

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»

Ἐπιμέλεια: Διακόνου Νεκταρίου Δημητροπούλου

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Κι ἂν οἱ φυσικοί μας ὀφθαλμοὶ ἀδυνατοῦν νὰ θαυμάσουν τὴν ἐξαίσιαν φωτοχυσία ποὺ διαχέεται ἀπόψε σὲ ὅλη τὴν δημιουργία, κτιστὴ καὶ ἄκτιστη, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν πνευματικὸ βάθος, κι ἂν δὲν μπορούμε νὰ ἐκστασιαστοῦμε ἀπὸ τὸν ἀναστημένο Χριστό, ὁ Ὅποιος ὡς καθάρσιο φῶς μεταμορφώνει καὶ ἀνακαινίζει τὴν συνείδηση τῶν ἁγιοποιουμένων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας Του, ἐπειδὴ δὲν ἔχουμε ἐγκεντρίσει τὴν ὑπαρξή μας στὸ θέλημά Του, ἐν τούτοις ἔχουμε τὴν δυνατότητα, ἐφ’ ὅσον παραμένουμε στὴν ἀναστάσιμη λειτουργία, νὰ ἀκούσουμε τὴν στεντόρεια μελωδία ποὺ μᾶς βεβαιώνει μὲ τὰ λόγια ἑνὸς μεγάλου ἁγίου, τοῦ Γρηγορίου Θεολόγου καὶ ποιμποῦ τοῦ ἀναστάσιμου κανόνος, ὅτι τὰ πάντα λούζονται μέσα στὸ ἄκτιστο φῶς τῆς Ἀναστάσεως: ὁ οὐρανός, ἡ γῆ καὶ τὰ ὑποκάτω τῆς γῆς.

ΠΑΣΧΑ 2015

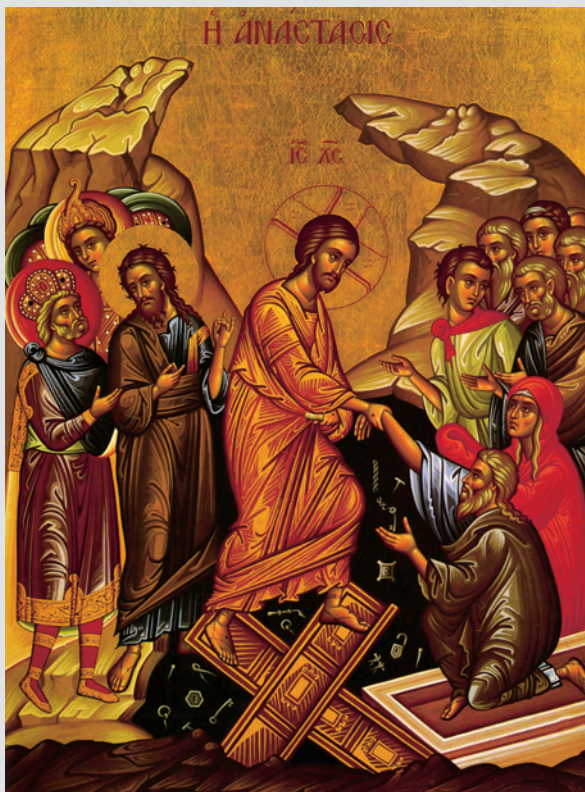
«*Νῦν πάντα
πεπλήρωται φῶς,
οὐρανός τε καὶ γῆ
καὶ τὰ καταχθόνια*»

*Τροπάριο τῆς Γ’ Ὠδῆς
τοῦ Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως*

Ἔχουμε ἐπίσης μιὰν ἀκόμη δυνατότητα: νὰ μελετήσουμε τὸ θεολογικὸ βάθος τῆς ἐπιλογῆς μας νὰ κρατοῦμε ἀπόψε στὸ χέρι μας τὸ ἀναστάσιμο ἁγιοκέρι.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἐκάλεσε διὰ τοῦ «δεῦτε λάβετε φῶς» νὰ τὸ ἀνάψουμε μὲ πίστη καὶ ἐλπίδα, ὥστε νὰ ἀναχθοῦμε σὲ μιὰ διαφορετικὴ ποιότητα φωτὸς ἀπὸ τὴν εὐκόλως ἐννοουμένη. Στὸ ἀνέσπερο ἀναστάσιμο φῶς. Φῶς ποὺ καταλάμπει διαρκῶς τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντες. Εἶναι τὸ φῶς τῆς ἀκράδαντης πίστεως τῆς Ἐκκλησίας στὸν νικητὴ τοῦ θανάτου καὶ ἀρχηγὸ τῆς ζωῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Φῶς ποὺ ἀπορροφᾷ τὸν σκοταδισμένο χιτῶνα τῆς ψυχῆς μας, τῆς κατάστικτης ἀπὸ μικρότητες, φοβίες, ὑποκρισία καὶ ἐγωϊσμούς, καὶ τὸν μεταμορφώνει σὲ λαμπροφόρο καὶ θεοειδῆ.

Ἀδελφοί μου,

Τὸ φωτεινὸ καὶ θερμοφόρο ἀναστάσιμο ἁγιοκέρι μας συμβολίζει τὸ εὐπλαστο τῆς ψυχῆς μας. Ὅσο εἶναι ζεστὸ μπορεῖ νὰ πλασθεῖ, νὰ ἀνασχηματισθεῖ, νὰ μεταπλασθεῖ. Ἐὰν παγώσει, θὰ σπάσει. Καὶ ἡ ψυχὴ μας τὸ ἴδιο. Ζέουσα διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης τῆς στὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίᾳ Του, στὸν ἀδελφὸ καὶ συνάνθρωπὸ μας ἁγιοποιεῖται. Παγωμένη ὁμῶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, σκοτιζέται, ἀπελπίζεται, ἀλλοτριώνεται καὶ δὲν κατανοεῖ τὸ ἀποψινὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως.

Πρέπει νὰ κρατήσουμε ἀναμμένο ἰσοβίως τὸ ἀποψινὸ κερὶ βαθιὰ στὴν

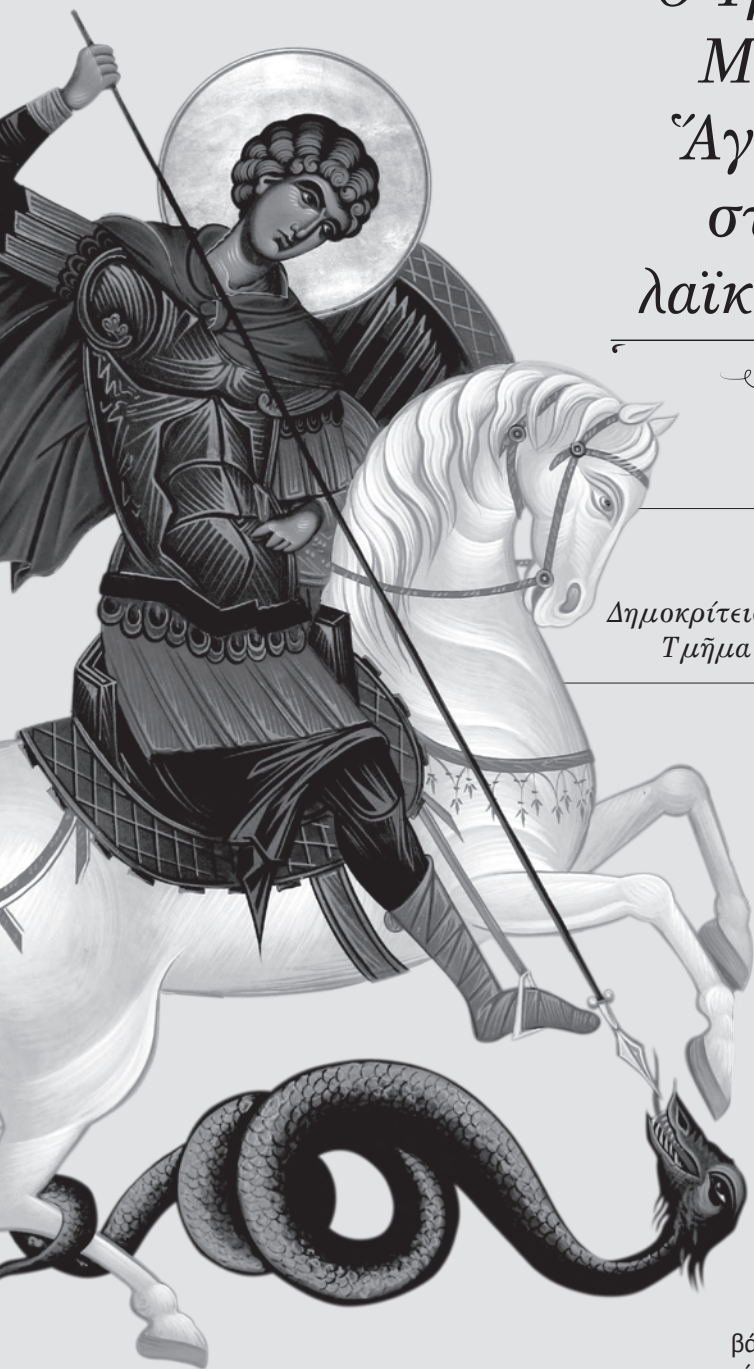
ψυχὴ μας. Πρέπει νὰ ἀποκτήσουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως εὐπλαστὴ ψυχὴ. Ψυχὴ ἀναστάσιμη, θαρραλέα καὶ ζεστή. Ψυχὴ ἀγία καὶ ἀγαπητικὴ πρὸς τὸν πλησίον. Αὐτὴ προσιδιάζει στὸν ἀληθινὸ χριστιανό. Αὐτὴ ἀπαιτοῦν οἱ δύσκολοι καιροί. Μὲ αὐτὴν θὰ ξεπεράσουμε κάθε σκοτεινὴ κρίση καὶ τελικῶς θὰ προσεγγίσουμε τὸ Φῶς τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ.

Μὲ διάπυρες εὐχὲς πρὸς τὸν Ἀναστά-
ντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ὁ Τροπαιοφόρος Μεγαλομάρτυς Ἅγιος Γεώργιος στὴν ἐλληνικὴ λαϊκὴ ἐθιμοταξία

Μ. Γ. Βαρβούνη
Καθηγητὴ Λαογραφίας
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης /
Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας

Ὁ ἅγιος Γεώργιος εἶναι ἰδιαίτε-
ρως ἀγαπητὸς
ὄχι μόνο στοὺς Ἕλληνες,
ἀλλὰ καὶ στοὺς ὑπόλοιπους
ὀρθόδοξους χριστιανικοὺς
λαοὺς τῆς χερσονήσου
τοῦ Αἴμου. Προστάτης τῶν
ποιμένων καὶ τῶν κτηνοτρό-
φων, ἀλλὰ καὶ ἅγιος στρατι-
ωτικός, προστάτης τοῦ στρα-
τοῦ ξηρᾶς, τροπαιοφόρος
καὶ ὑπέρμαχος τοῦ Γένους,
ἐορτάζεται ἀπὸ τὸν ἑλλη-
νικὸ λαὸ μὲ πληθὺς ἐθίμων,
τὰ ὅποια ἐξακτινώνονται
σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς ἐλληνικὲς
περιοχὲς καὶ ἐκδηλώνονται μὲ
βάση τὰ πανηγύρια τῶν πανταχοῦ
παρόντων ναῶν του.

Ἡ μνήμη του ἑορτάζεται στὶς 23 Ἀπριλίου, καὶ ἂν ἡ ἡμερομηνία αὐτὴ συμπεσει μὲ τὸ διάστημα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἢ τῆς Μ. Ἑβδομάδας μετατίθεται γιὰ τὴν Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου. Ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Δ. Σ. Λουκάτος, «Τὸ ὄνομα ‘Γεώργιος’, ἑλληνικότατο, εἶναι πνευματικὴ μεταφορὰ ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴ μας ζωὴ, καὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ οὐσιαστικὸ ‘γεώργιον’, ποὺ σημαίνει κτῆμα ἢ χωράφι καλλιεργούμενο (ἢ καλλιεργήσιμο). Γίνεται ὁμως καὶ ἐπίθετο: ‘γεώργιος’, γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἐπιδέχεται τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια, ἢ ποὺ τὸν ἐπέλεξε γι’ αὐτὸ ἡ Μοίρα ἢ ὁ Θεός. (Ἰησοῦ γεώργιον’ ὀνομάζεται στὴν Ὑμνογραφία του, ὁ ἅγιος Γεώργιος)».

Πρόκειται γιὰ ἰδιαίτερος δημοφιλῆ ἅγιο στὴ λαϊκὴ λατρεία ὃχι μόνο τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τῶν Ὁρθοδόξων γενικότερα. Συνδέεται ἀπὸ τὸ λαὸ μὲ τὴ γνωστὴ διήγηση τῆς δρακοντοκτονίας, ποὺ ἔχει σχηματοποιηθεῖ σὲ παραδόσεις ἀλλὰ καὶ σὲ ἓνα σχετικὸ δημοτικὸ τραγούδι, κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἅγιος σκότωσε τὸν δράκοντα ποὺ εἶχε καταλάβει τὴν πηγὴ ὕδρευσης μίας πόλης καὶ ἀπελευθέρωσε τὴν βασιλοπούλα ποὺ τοῦ εἶχε προσφερθεῖ ἐν εἰδεί ἀνθρωποθυσίας. Θεατρικὴ ἀναπαράσταση τοῦ μύθου αὐτοῦ γίνεται στὴν Ἀράχωβα, κατὰ τὸ «πανηγυράκι» τοῦ ἁγίου, ὅπου τραγουδοῦν τὸ ἄσμα τῆς δρακοντοκτονίας χορεύοντας καὶ ἔχοντας κόψει τὸ νερό, τὸ ὁποῖο καὶ ἀφήνουν ἐλεύθερο στὸ σημεῖο ποὺ ὁ ἅγιος ἀναφέρειται ὅτι τὸ ἀπελευθέρωσε.

Σὲ ὅλους τοὺς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἑορτάζοντες ναοὺς τοῦ ἁγίου τελοῦνται πανηγυρικὲς θεῖες λειτουργίες καὶ κατόπιν περιφέρεται ἡ εἰκόνα του, στὸ πλαίσιο τῶν πασχαλινῶν ἐθιμικῶν λιτανειῶν τῆς Διακαινησίμου, συνήθως σὲ ὅλη τὴν ἔκταση τοῦ ζωτικοῦ οἰκονομικοῦ χώρου κάθε οἰκισμοῦ. Πολλὰ ἀπὸ τὰ κατὰ τόπους ἔθιμα ποὺ σχετίζονται μὲ τὸν ἅγιο ἔχουν τὸν χαρακτῆρα διαβατήριων τελετουργιῶν ἀπὸ τὴν ἄνοιξη πρὸς τὸ καλοκαίρι: οἱ θρακιώτι-

κοὶ πράσινοι-φυτικοὶ στολισμοὶ τῶν σπιτιῶν καὶ ἡ προσοχὴ στὰ ζῶα στὴ Μακεδονία καὶ στὴ Θράκη, γιὰ παράδειγμα, ἐντάσσονται σὲ αὐτὴν τὴν κατηγορία. Γράφει σχετικὰ ὁ Γ. Α. Μέγας: «Ἡ γιορτὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καθὼς συμπίπτει μὲ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ φύση στὴν Ἑλλάδα λουλουδίζει, θεωρεῖται καὶ ἀρχὴ καλοκαιριοῦ. Παρουσιάζει λοιπὸν πολλὰς ὁμοιότητες μὲ τὶς ἄλλες ἀνοιξιᾶτικες γιορτὲς καὶ κυρίως μὲ τὴ γιορτὴ τῆς Πρωτομαγιάς, τὴν κατεξοχὴν λαϊκὴ γιορτὴ τῆς ἄνοιξης. Γι’ αὐτὸ καὶ πολλὰ ἔθιμα τῆς ἡμέρας αὐτῆς εἶναι ἀπὸ τὰ ἔθιμα ποὺ τελοῦνται ἀπὸ τὸ πέρασμα μίας ἐποχῆς τοῦ ἔτους σὲ ἄλλη. Π.χ. στὸ Ναίμονα (Αἶμο) τῆς Θράκης, ‘τ’Αἶ-Γιωργιοῦ (καὶ τὴν Πρωτομαγιά) παγαίνουν’ νὲ τὰ κορίτσια νυχτίτσα στὸ νερό, κόβ’νὲ πρασινάδα καὶ βαν’νὲ στὰ μπακίρια καὶ στὶς πόρτες τοῦ σπιτιοῦ’ καν’νὲ καὶ σταυροῦν τὸ πρασινάδ’ τὴν ὄξω πόρτα (πρασινίζ’νὲ τὴν πόρτα). Στ’ἀχίρ’, γελάδια, βόδια ἅμα νέχ’ κανεῖς, παίρν’ πὲ τὸ δάχλο κοπριγιὰ καὶ καν’σταυροῦ στ’χιριοῦ τὴν πόρτα κείν’τὴ μέρα’. Ζητοῦν δηλαδὴ νὰ προφυλάξουν τὸ σπίτι καὶ τὰ ζῶα τους ἀπὸ τὸ κακό, ἀπὸ τὰ μάγια καὶ τὴ βασκανία, τὴν ὁποία στὴν ἀρχὴ κάθε χρονικῆς περιόδου προσπαθοῦν μὲ διάφορα ἀντιμαγικά μέσα ν’ ἀποτρέψουν. Σὲ μερικοὺς τόπους, ὅπως στὸ Κωσταράζι τῆς Καστοριάς, γυναῖκες καὶ κορίτσια ἀφοῦ πάρουν νερὸ ἀπ’ τὴ βρύση πᾶνε στὰ χωράφια καὶ τυλίγονται στὶς πρασινάδες καὶ βάζουν γιὰ καλὸ στὶς πόρτες, στὰ παράθυρα, ὅπως τὴν Πρωτομαγιά».

Στὴ Μεσημβρία τῆς Θράκης, γιὰ παράδειγμα, οἱ γυναῖκες ἔτρωγαν κόκκινα πασχαλινὰ ἄβγα εὐχόμενοι γιὰ τὴν «καλοχρονιά» καὶ χόρευαν εἰδικoὺς τελετουργικοὺς χορούς, ποὺ ἐπισήμαιναν αὐτὸν τὸν διαβατήριον χαρακτῆρα. Τὸν ἅγιο Γεώργιο τιμοῦν ἰδιαίτερος οἱ βοσκοί, ποὺ θυσιάζουν ζῶα τοὺς στὴν ἑορτὴ του καὶ τὰ προσφέρουν γιὰ νὰ μαγειρευτοῦν καὶ νὰ ἀποτελέσουν τὸ κοινὸ γεῦμα τῶν πανηγυρίζοντων, ἢ γιὰ νὰ πωληθοῦν ἀπὸ τὸ ναό, μὲ στόχο τὴν ἐνί-

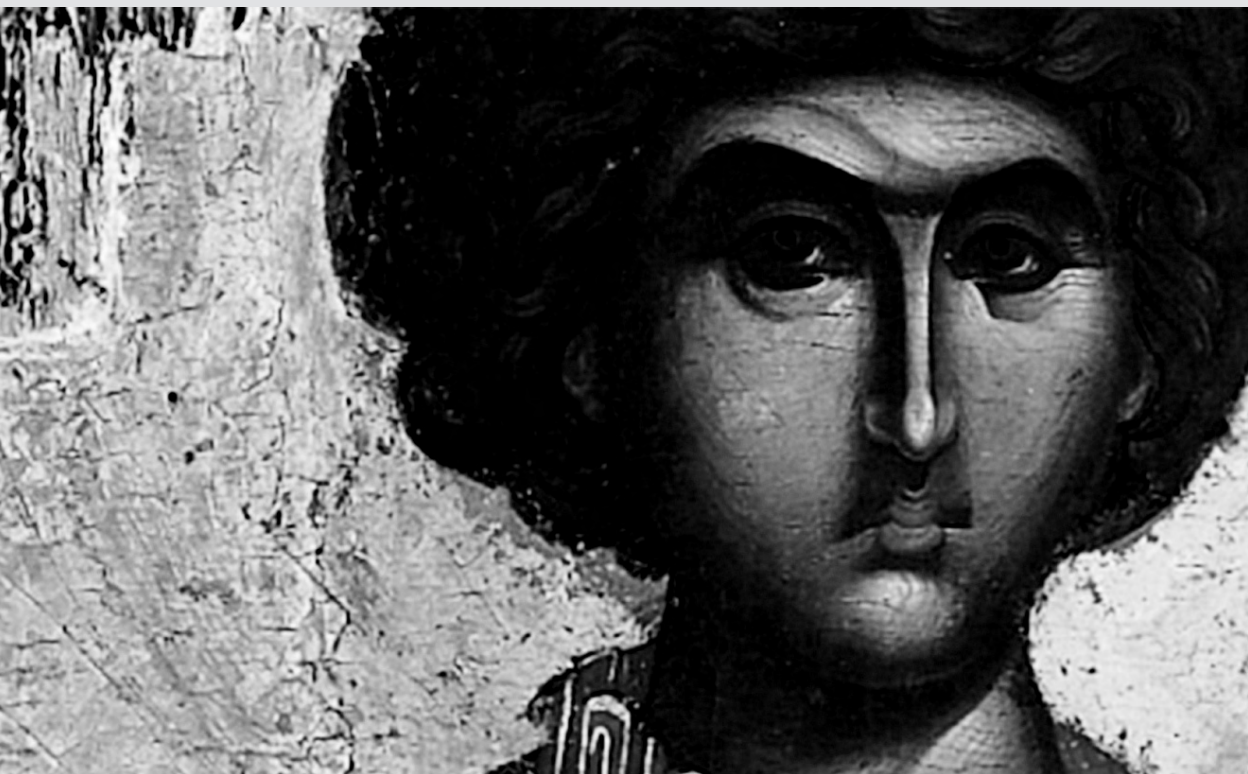

σχυση τοῦ ταμείου του. Στὴν ἰδιαίτερη αὐτὴ «ποιμηνικὴ λατρεία», ἡ ὁποία κορυφώνεται στοὺς Σαρακατσάνους, μᾶλλον συντέλεσε ἡ σύμπτωση τῆς γιορτῆς του μὲ τὴν ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποία οἱ βοσκοὶ ἀφήνουν τὰ χειμαδιὰ καὶ ἀνεβαίνουν στὰ βουνά, γιὰ νὰ βοσκήσουν τὰ κοπάδια τους καὶ νὰ τυροκομήσουν.

Στὸ ἴδιο πλαίσιο οἱ βοσκοὶ καλοῦν φίλους καὶ συγγενεῖς στὶς στάνες τους, ὅπου παραθέτουν ἑορταστικὸ γεῦμα, γάλα, τυρὶ καὶ γιαούρτι, μὲ τὴν πίστη ὅτι ἔτσι ὁ ἅγιος θὰ προφυλάξει τὰ ζῶα καὶ τὸν βοσκὸ ἀπὸ πιθανὲς μαγικὲς ἐπιβουλὲς καὶ ἐπιδράσεις τοῦ ἐπερχόμενου μαγικοῦ καὶ ἐπιβουλου, κατὰ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη, Μαΐου. Ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Βασ. Λαμνάτος, «γιὰ τοὺς τσοπάνηδες, ἡ γιορτὴ τ' Ἁγ. Γιώργη, τοῦ καλοσυνάτου Ἀγίου, εἶναι μία δεύτερη Λαμπαρῆ. Πανηγυρίζει ὅλο τὸ βλάχικο ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Σείεται ὅλος ὁ τόπος. Θὰ σφάζουν δέ, καὶ στὴ γιορτὴ τοῦ Μεγαλομάρτυρα ἄρνια σὰν τὸ Πάσχα, ποὺ τὰ λένε ἄγιωργίτσι-

δες'. Θὰ φᾶνε, θὰ πιοῦν, θὰ χορέψουν καὶ θὰ γλεντήσουν καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Αὐτὴ τὴ μέρα τοῦ Ἀγίου ποὺ διαφεντεύει μὲ τὴ δύναμή του κοπάδια καὶ τσελιγκάτα, θὰ κανονίσουν κι ὅλες τὶς προθεσμίες καὶ τὶς τσοπανοδοουλιές τους, γιατί ἀπ' Ἁγ. Γιωργίου σ' Ἁγ. Γιωργίου εἶναι χρόνος γιὰ τοὺς τσελιγκάδες. Γι' αὐτό, ἀπὸ μερικοὺς καὶ γνωστικοὺς τσοπάνηδες θ' ἀκούσεις νὰ λένε τὴ δεύτερη μέρα τῆς Λαμπαρῆς ποὺ γιορτάζεται τὶς πιότερες φορὲς ὁ Ἁγ. Γιώργης, ἄρχιμέρα τῆς βλαχουριάς' ἢ ἡρωτοχρονιά τῆς βλαχουριάς'. Τέτοιες χρονιάρες μέρες οἱ γεροτσελιγκάδες κοιτάζουν καὶ τὶς πλάτες ἀπ' τὰ ἄρνια ποὺ σφάζουν. Ἐχουν, βλέπεις, καὶ τὴν ἡλατομαντεία' τους. Καὶ γιὰ αὐτοὺς τοὺς τσομπάνηδες ἡ πλάτη λέει πολλά. Μαντεύουν τί θὰ γεννήσει ἡ συγκόρμισσα, δηλαδὴ ἡ γυναίκα τοῦ τσοπάνη, μαντεύουν ἂν θὰ πουλήσουν πρόβατα, κι ἀκόμα, ἂν θὰ φοφῆσουν πράματα ἀπ' ἀνέχεια ἢ ἀνάγκη».

Μὲ τὴ λαϊκὴ λατρεία τοῦ ἁγίου συνδέονται καὶ κατὰ τόπους παραδοσιακὰ ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα, κυρίως ἀγῶνες δρόμου, ἵπποδρομιῶν καὶ πάλης, ποὺ τελοῦνται σὲ διάφορους ἐλληνικοὺς τόπους, ὅπως στὴν Ἀράχωβα, στὴν Ἀρκαδία, στὴ Μεσσηνία καὶ στὴ Λήμνο. Εἶναι χαρακτηριστικὲς οἱ σχετικὲς διαπιστώσεις τοῦ Γ. Α. Μέγα, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο, ἡ ἐποχὴ καὶ πιθανῶς οἱ ἄλλοι ποὺ ἀποδίδονται στὸν ἅγιον Γεώργιον παρακινοῦν αὐτοὺς ποὺ γιορτάζουν τὴ μνήμη του νὰ κάνουν καὶ ἀγῶνες δρόμου, ἵπποδρομιῶν, πάλης, κλπ. Εἶναι χαρακτηριστικὰ γιὰ τὸ παραδοσιακὸ φίλαθλο πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων ὅσα τελοῦνται στὴν Ἀράχωβα τῆς Παρνασσίδας. Ἐκεῖ, τὸ πανηγύρι κρατᾷ τρεῖς μέρες. Μετὰ τὴ λειτουργία γίνεται τὸ τρέξιμο τῶν γερόντων. Οἱ γέροντες πᾶνε στὸ στάδιο

καὶ παραβγαίνουν κι ὅποιος πάει πρῶτος παίρνει ἓνα ἄρνι. Τὸ στάδιο εἶναι ἀπότομος κοῖλος κατήφορος, γεμάτος κροκάλες. Τρέχουν ἀπὸ κάτω πρὸς ἐπάνω ξυπόλυτοι ἐπάνω εἶναι τὸ ἄρνι ἢ τὸ κριάρι, βραβεῖο τοῦ νικητῆ, ποὺ δίνεται ἀπὸ τοὺς κτηνοτρόφους γιὰ τὸ καλὸ τῶν κοπαδιῶν. Τὴ δεύτερη μέρα γίνεται τὸ πῆδημα καὶ τὴν Τρίτη μέρα ἡ πάλη καὶ ἡ σφαιροβολία σπκῶνουν καὶ βάρος τότε. Μετὰ τοὺς ἀγῶνες γίνεται χορὸς καὶ κατόπιν βγάζουν τὴν εἰκόνα, ἀφοῦ πέσει τὸ κανόνι. Ἔρχονται ἓνα γύρω στὸ χωριὸ κι ἔπειτα μπαίνουν πάλι μέσα, ἀφοῦ πέσει πάλι τὸ κανόνι. Στὴν Ἀρκαδία, Μεσσηνία, Λῆμνο, «παραιπλᾶν τ' ἄλογα». Μετὰ τὴ λειτουργία βάνουν σ' ἓνα μακρινὸ μέρος μία κουλούρα καὶ παρατρέχουν μὲ τ' ἄλογα οἱ νέοι, ποιοὺς θὰ τὴν πρωτοπάρει. Αὐτὸς θὰ τὴν κόψει κομμάτια καὶ θὰ δώσει σὲ ὅλους, ὅσοι παρατρέξανε μαζί του.

Στὸ Μπάστα Μεσσηνίας γίνεται τ' Αἰ-Γιωργιοῦ μεγάλο πανηγύρι καὶ παρατρέχουνε τ' ἄλογα. Οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας ὀρίζουν βραβεῖα: σέλες, χάμουρα, ντουφέκια. Στὴν Αἴνο ὁ νικητὴς «διευθύνεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐξερχόμενος δὲ αἶρει ἐπ' ὤμου ἓν ἄρνιον». Στὰ ἑλληνικὰ χωριά τῆς Μεσημβρίας νικητὴς στὴν πάλη ἦταν αὐτὸς ποὺ θὰ νικοῦσε στὴ σειρά τρεῖς ἀντιπάλους, καθὼς ἡ τέλεση ἀγῶνων δρόμου, πάλης ἢ ἵπποδρομιῶν, στὶς γιορτὲς καὶ τὰ πανηγύρια εἶναι παλιὰ ἑλληνικὴ παράδοση. Ἐπίσης κατὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπῆρχε ἡ παράδοση τῆς κατασκευῆς καὶ χρήσης παραδοσιακῆς «κούνιας», ἀλλὰ καὶ τοῦ τελετουργικοῦ «ζυγίσματος» τῶν συμμετεχόντων, μὲ τὴν πίστη ὅτι ἔτσι ἐξασφάλιζαν καλὴ ὑγεία καὶ «καλοχρονιά».

Στὴ Μεσημβρία τῆς Θράκης, γιὰ παράδειγμα, «τ' αἱ Γιωργιοῦ ζυγιάζονται, καν' νὲ καὶ κούνιες στὰ δέντρα καὶ κουνιοῦνται' τὸ' χνὲ σὲ καλὸ», ἐνῶ στὴ Ζαγορὰ συνηθίζουν ὅλοι νὰ κουνιοῦνται, τουλάχιστον τρεῖς φορές ὁ καθένας, λέγοντας ταυτόχρονα: «Εγὼ στὸ χωριὸ καὶ τὰ φίδια στὸ βουνό». Πρόκειται γιὰ μία τελετουργία γνωστὴ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καὶ διαδομένη τόσο καὶ σὲ ἄλλους βαλκανικοὺς λαούς, ὅσο καὶ σὲ λαοὺς ἄλλων περιοχῶν τοῦ κόσμου, ποὺ ἔχει πάντοτε διαβατήριο καὶ γονιμικὸ χαρακτήρα.

Τέλος, ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀποτελοῦσε ὅριο γιὰ τὴ σύναψη διαφόρων συμβάσεων ἀγροτικοῦ καὶ κτηνοτροφικοῦ χαρακτήρα, μὲ βάση τὶς ὁποῖες ὀργάνωναν οἱ ἄνθρωποι τὴν κοινωνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ζωὴ τους. Αὐτὴ ἡ χρῆση τῆς ἑορτῆς δηλώνει καὶ τὸν ὀριακὸ καὶ διαβατήριο χαρακτήρα, ἀσφαλῶς συνυφασμένο μὲ τὴν ἐποχὴ τοῦ χρόνου στὴν ὁποία τοποθετεῖται, ποὺ ὁ λαὸς μας τῆς ἀποδίδει, στὰ ποικίλα ἔθιμα τῆς λαϊκῆς λατρείας καὶ τελετουργικῆς ἐθιμοταξίας του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- K. Krumbacher, *Der heilige Georg in der griechischen Überlieferung*, München 1911 • Γ. Α. Μέγας, *Ἑλληνικαὶ ἑορταὶ καὶ ἔθιμα λαϊκῆς λατρείας*, Ἀθήνα 1957, σ. 179-184 • Μ. Γ. Βαρβούνης, *Λαϊκὴ λατεία καὶ θρησκευτικὴ συμπεριφορὰ τῶν κατοίκων τῆς Σάμου*, Ἀθήνα 1992 • Μ. Γ. Βαρβούνης, *Λαϊκὲς θρησκευτικὲς τελετουργίες στὴν Ανατολικὴ καὶ τὴ Βόρεια Θράκη*, Ἀθήνα 2010, σ. 223-227 • Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, *Νεοελληνικὲς αἵματρες θυσιές. Λειτουργία-μορφολογία-τυπολογία*, Ἀθήνα 1979 • Ε. Καρποδίνη-Δημητριάδου, *Ἡ θρησκευτικὴ συμπεριφορὰ τῶν κατοίκων τῆς Κέας. Συμβολὴ στὴ μελέτη τοῦ κυκλαδικοῦ χώρου*, Ἀθήνα 1988 • J. B. Aufhauser, *Das Drachewunder des heiligen Georg in der griechischen und lateinischen Überlieferung*, Leipzig 1911 • Ν. Γ. Πολίτης, «Ἅγιος Γεώργιος», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 1, Ἀθῆναι 1920, σ. 80-85 • Λεόντ. Χατζηκώστας, «Ἄν Γιώργης ὁ δημοφιλὴς μεγαλομάρτυρας», *Πρακτικὰ Α΄ Συμποσίου Κυπριακῆς Λαογραφίας*, Λευκωσία 1985, σ. 207-212 • G. Spyridakis, «Saint Georges dans la vie populaire», *L' Hellenisme Contemporain* 6 (1952), σ. 126-145 • Μ. Γ. Βαρβούνης, *Νεοελληνικοὶ ἐθιμικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ πλειστηριασμοί*, Θεσσαλονίκη 2002, σ. 267-268 • Κ. Παπαθανάση-Μουσιοπούλου, *Λαογραφικὰ Θράκης* 1, Ἀθήνα 1979, σ. 75-76 • Ε. Σταμούλη-Σαράντη, *Ἀπὸ τὴν Ανατολικὴν Θράκην 1. Ἡ Σπλύβρια μὲ τὰ γύρω της χωριά*, Ἀθῆναι 1956, σ. 190-192 • Δ. Σ. Λουκάτος, *Πασχαλινὰ καὶ τῆς ἀνοιξης*, Ἀθήνα 1980, σ. 134-138 • Β. Λαμνᾶτος, *Οἱ μῆνες στὴν ἀγροτικὴ καὶ ποιμενικὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ μας*, Ἀθήνα 1975.

Ἡ ἐπίσκεψή μας στον π. Παῖσιο (14/27-10-1989)

Κωνσταντίνου Π. Θύμη
Θεολόγου-Ιστορικοῦ

Μετά ἀπὸ μία ζεστή βραδινὴ φιλοξενία στὴ Μονὴ Φιλοθέου, ὅπου κυριαρχοῦσε ἡ προσευχὴ καὶ ἡ κατάνυξη ξεκινήσαμε οἱ πέντε συμφοιτητὲς καὶ φίλοι πρὸς τὴ Μονὴ Ἰβήρων ὅπου βρίσκεται ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσας. Μὲ τὴν εἰκόνα αὐτὴ οἱ ἁγιορεῖτες πατέρες ἔχουν συνδέσει τὴν ὑπαρξὴ τους στὸ Ἅγιον Ὄρος. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ὅταν ἡ εἰκόνα ἔφτασε θαυματουργικὰ στὸν Ἄθωνα, ἡ Παναγία ἀποκαλύφθηκε σὲ κάποιους μοναχοὺς καὶ τοὺς εἶπε: «ὅσο ἡ εἰκόνα μου αὐτὴ θὰ εἶναι στὸ Ἅγιον Ὄρος θὰ εἶναι προστάτης καὶ σύμμαχός σας, ὅταν φύγει θὰ εἶναι σημάδι νὰ τὸ ἐγκαταλείψετε καὶ ἐσεῖς». Μετὰ ἀπὸ τὴν εὐλογία ποὺ εἶχαμε νὰ προσκυνήσουμε τὴν εἰκόνα τῆς Πορταϊτίσας καὶ τὰ ἱερὰ λείψανα τῆς μονῆς ξεκινήσαμε γιὰ τὸν π. Παῖσιο.

Σχεδὸν δύο ὥρες δρόμος, περάσαμε μέσα ἀπὸ μία παρθένα φύση, ἀνηφοριές, κατηφοριές, δρομάκια πέτρινα, κελαρυστὰ νερά... Στὴν πορεία μας βρίσκουμε καὶ ἓνα χωμάτινο δρόμο (αὐτοκινητόδρομο, σπάνιζαν τότε!). Κοντεύουμε πρὸς τὸ κελλὶ τοῦ π. Παΐσιου. Σὲ λιγάκι συναντᾶμε μερικὲς ταμπελίτσες ποὺ μᾶς δείχνουν τὸ δρόμο (γράφουν: «πρὸς Κελλίον Παναγούδα»). Γι’

αὐτὸ εἶχε μεριμνήσει ὁ Γέροντας γιὰ νὰ μὴν μπερδεύονται οἱ ἐπισκέπτες του σὲ ἄλλα παραπλήσια δρομάκια πρὸς ἄλλους προορισμούς. Κατ'ἄποψιν συναντοῦμε ἕνα νεαρὸ νὰ ἀνεβαίνει καὶ τὸν ρωτᾶμε:

- Ὁ π. Παῖσιος εἶναι ἐκεῖ;
- Μόλις ἦρθε, μᾶς ἀπάντησε.

Ὅλοι σκεφτήκαμε, σὲ ὅλους πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό, ἀλλὰ κάποιος, ἂν θυμᾶμαι καλὰ ὁ Στάθης, τὸ εἶπε:

- Ποῦ νὰ ἀγρυπνοῦσε ὅλη τὴ νύκτα;

Συνεχίζουμε λιγάκι τὴν πορεία μας. Νά! φάνηκε τὸ κελλὶ τῆς Παναγούδας. Μία μικρὴ μονοκατοικία, ποῦ ὁ χρόνος τῆς εἶχε ἀφήσει τὰ σημάδια του. Φαινόταν ἀκατοίκητη ἢ καλύτερα φτωχικὴ, ταπεινὴ. Πρῶτο συμπέρασμα ποῦ μᾶς δημιουργεῖ αὐτὴ ἡ εἰκόνα: οἱ ἅγιοι δὲν ἐνδιαφέρονται τόσο γιὰ τὰ ὑλικά ἢ μάλλον ἢ γέυση ποῦ ἔχουν ἀπὸ τὰ πνευματικά τοὺς ἔχει κερδίσει ἀπόλυτα, βιώνουν καὶ ζοῦν αὐτὴ τὴν ἀνώτερη-πνευματικὴ πραγματικότητα ὄντες «φίλοι τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ».

Στὴν εἴσοδο, μία ταμπελίτσα κρεμασμένη πάνω σὲ μία καρυδιὰ γράφει: «Εὐλογία, μπορεῖτε νὰ τρῶτε». Ἀκριβῶς, κάτω ἀπὸ τὸ δένδρο καὶ πάνω σὲ ἕνα κορμὸ δένδρου ὑπάρχει ἕνα κουτὶ μὲ λουκούμια. Δίπλα ὑπάρχει ἐπίσης μία βρύση γιὰ νὰ δροσιζεῖ ὁ Γέροντας καὶ μὲ φυσικὸ νερὸ τοὺς διψασμένους ἐπισκέπτες του. Αὐτὰ εἶναι πρὶν τὸ πορτὸν τῆς εἰσόδου.

Μέσα στὴν αὐλὴ εἶναι δύο παιδιὰ. Ἐμεῖς περιμένουμε ἔξω ἀπὸ τὴν εἴσοδο νὰ φανεῖ ὁ Γέροντας, νὰ μᾶς δώσει εὐλογία γιὰ νὰ μποῦμε στὴν αὐλή. Στεκόμαστε μπροστὰ ἀπὸ τὸ αὐτοσχέδιο πορτονάκι ποῦ εἶναι κατασκευασμένο ἀπὸ δύο σιδερένιους πασσάλους καὶ συρματοπλέγμα. Στὴν παραμονὴ μας ἐκεῖ τὸ ρίχνουμε στὰ λουκούμια. Παίρνουμε λουκούμι, καὶ μάλιστα ὄχι μόνο ἕνα... Ἡ κούραση καὶ ἡ πεζοπορία μᾶς ἔχουν ἀνοίξει τὴν ὄρεξη.

Σὲ λιγάκι ἀνοίγει ἡ πόρτα καὶ βγαίνει ὁ π. Παῖσιος. Στὸ νοῦ μου ἔρχεται ἀμέσως ὁ ἀγαπημένος μου ἅγιος, ὁ Ἅγιος Σπυρίδων. Ἀστραφτερός, ἀγέρωχος, λιτός, κοντούλης, ἀδύνατος, μὲ διαύγεια καὶ χάρη, μικρὸς καὶ μέγας. Φοροῦσε ἕνα ἀπλὸ ἐσώρασο (ἄντερ) λίγο κοντό, πέδιλα μὲ κάλτσες μαῦρες καὶ στὸ κεφάλι του ἕνα σκοῦφο πλεκτὸ μάλλινο, σὰν ἐκεῖνον ποῦ ἱστορεῖται ὁ ἅγιός μας.

Καλῶς τὰ παιδιὰ, περᾶσε.

Τὸν Στάθη τὸν γνωρίζει καὶ τὸν πειράζει μὲ χαριτωμένα λόγια. Ἐγώ, ὁ Γιῶργος καὶ ὁ Σταῦρος κρατᾶμε γκλίτσες, ὁ γέροντας τὸ σχολιάζει:

- Ἐσεῖς παιδιὰ πρέπει νὰ εἴστε Μετσοβίτες, μᾶς λέγει χαριτολογώντας.

- Ὁχι, γέροντα τοῦ λέμε, εἴμαστε ἀπὸ τὴν Κέρκυρα καὶ τὴν Καβάλα. Μᾶς ρωτᾷτε τὸ ὄνομά μας καὶ ποῦ σπουδάζουμε.

- Στὴν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, τοῦ ἀπαντᾶμε.

- Στὴν Κατωτέρα κανεῖς; μᾶς λέει ἐκεῖνος, καὶ χαμογελώντας συνεχίζει:

- Στὴν ἀνωτέρα πνευματικὴ ζωὴ σπουδάζετε;

- Πάτερ μου, ἐδῶ εἶναι ποὺ σκοντά-
φουμε τοῦ ἀπαντᾶμε...

Ἦδη βρισκόμαστε στὴν αὐλή. Γενικότε-
ρα ὁ χώρος εἶναι πλαισιωμένος ἀπὸ πολλὰ
δένδρα, καστανιές, λεῦκες, κυπαρίσσια κ.ἄ.
Καθόμαστε στὸ υπαίθριο ἀρχονταρίκι, ὅπως
ὁ ἴδιος ὁ Γέροντας τὸ ἔλεγε, τὸ ὁποῖο ἦταν
ἀκριβῶς μπροστὰ ἀπὸ τὸ κελλί του.

Τὸ καθιστικό του ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα
κορμὸ γιὰ τραπεζάκι, ποὺ πάνω του ὑπάρ-
χει μία πλαστικὴ σακούλα γεμάτη ἀμύγδαλα
καὶ σταφίδες, στὴν ὁποία ὁ Στάθης πρόσθε-
σε φουντούκια καὶ καρύδια καὶ γύρω-γύρω
αὐτοῦ πέντε ἔξι μικρότεροι κορμοὶ δένδρων
γιὰ καθίσματα.

- Πάρτε παιδιά, μᾶς εἶπε, ἀλλὰ ἐμεῖς
ὄχι μόνον πῆραμε, ἀλλὰ κοντέψαμε νὰ τοῦ
ἀδειάσουμε τὴ σακούλα.

Ὁ Γέροντας στὴ συνέχεια ἀπομακρύν-
θηκε, πῆγε πρὸ πέρα μὲ ἓναν ἀπὸ τοὺς δύο
προηγούμενους ἐπισκέπτες του, γιὰ νὰ
συζητήσουν κατ' ἰδίαν. Δεύτερες σκέψεις
ἐκείνη τὴν ὥρα περνοῦν ἀπὸ τὸ μυαλό μου.
Μεγάλη ἡ εὐκαιρία ποὺ τὸν βρήκαμε. Ὁ π.
Παῖσιος θεωρεῖται σήμερα ἀπὸ τὸ πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς πέντε
μεγάλους γνωστοὺς στάρεις τῆς οἰκουμέ-
νης. Ἡ πνευματικὴ προσφορὰ ὅλων αὐτῶν
εἶναι τεράστια. Ὅπως ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς του
δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτεῖ, τὸ ἴδιο καὶ ἡ παρου-
σία ἑνὸς χαρισματοῦχου γέροντος ἐκπέμπει
φῶς, ποὺ φωτίζει τὸ πνευματικό μας σκοτά-
δι καὶ πλουτίζει τὴν πνευματικὴ μας ἔνδεια.
Οἱ συμβουλές τους πολύτιμες, γιατί εἶναι
καρπὸς προσευχῆς καὶ θείου φωτισμοῦ.

Πλέον ὁ ἀσυρματιστὴς τοῦ στρατοῦ εἶχε
προαχθεῖ σὲ ἀσυρματιστὴ τοῦ Θεοῦ.

Τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ γέροντας ἀπουσιάζει
κάποιοι ἀπὸ τὴν παρέα λέει τὸ ἑξῆς:

- Κάποιοι ρώτησε τὸν π. Παῖσιο: Πάτερ
μποροῦμε νὰ δοῦμε τὴν Παναγία;

- Μὰ εἶναι δύσκολο; Ἀπάντησε αὐθόρ-
μητα ἐκεῖνος, ἐπιβεβαιώνοντας τό: Μακάριοι

οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅχι μόνο τὴν Παναγία,
ἀλλὰ τὸν ἴδιον τὸν Θεὸν (αὐτοὶ) ὁφονται»
(Ματθ. 5, 8).

Βλέπουμε τὸν Γέροντα νὰ τελειώνει τὴ
συζήτηση ποὺ εἶχε καὶ νὰ ἔρχεται κοντὰ μας.
Κάθεται καὶ ἀρχίζει νὰ μᾶς μιλᾷ:

- Παιδιά μου νὰ ζεῖτε πνευματικὴ ζωή,
ζωὴ κατὰ Θεόν. Εἴμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ
καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴ σχέση ζοῦμε πραγ-
ματικά. Νὰ ἔχετε πνευματικούς καλοὺς. Νὰ
ἐπιλέγετε ὄχι μὲ τὸ πῶς σᾶς βολεῖ, ἀλλὰ
μὲ τὸ πῶς εἶναι ἀρεστὸ στὸ Θεό. Γιὰ παρά-
δειγμα, ὅπως κάποιοι ἀσθενὴς ψάχνει καὶ
ἐμπιστεύεται τὴ σωματικὴ του ὑγεία σὲ ἓνα
καλὸ γιατρό, τὸ ἴδιο πρέπει νὰ γίνεται καὶ μὲ
τὸν πνευματικὸ-γιατρό ποὺ τοῦ ἐμπιστευό-
μαστε τὴν ψυχικὴ μας ὑγεία. Νὰ γνωρίζετε
δὲ ὅτι ἓνας καλὸς πνευματικὸς πρέπει νὰ
ἔχει τρία πράγματα: Ἠλικία καὶ βίωμα. Τὸ
μυαλό του στὴ θέση του, καὶ νὰ μὴν κάνει
προσωπικὸ ἔργο καὶ νὰ μὴν σᾶς χρησιμο-
ποιεῖ γιὰ αὐτό. Γιὰ τὸ πρῶτο ἡλικία καὶ βί-
ωμα προκειμένου νὰ ἔχει ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν
ἱερατικὴ του ζωὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἐξομολόγηση,
καθὼς καὶ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι τὸ
κυριότερο γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ σᾶς βοηθάει. Γιὰ
τὸ δεύτερο νὰ ἔχει τὸ μυαλό του στὴ θέση
του σημαίνει νὰ μὴν λέει κενὰ καὶ παράδο-
ξα, τάχα σύγχρονες ἀπόψεις ποὺ σᾶς καί-
δεύουν τὰ ἀφτιά, ἀλλὰ νὰ στηρίζεται στὴν
παράδοση τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.
Καὶ γιὰ τὸ τρίτο, ἅμα κάνει προσωπικὸ ἔργο
καὶ σᾶς χρησιμοποιεῖ γιὰ αὐτό δὲν ὠφελεῖ
οὔτε τὴν Ἐκκλησία, οὔτε τὰ πνευματικοπαί-
δια του. Στὴν περίπτωση αὕτη εἶναι σὰν νὰ
προσφέρει ἓνα ὠραῖο πιάτο μὲ φαγητὸ στὸ
Θεό, π.χ. δύο ἀβγά μάτια (τηγανητὰ) καὶ μέ-
σα νὰ ἔχει βάλει καὶ μία κουτσουλιά, γίνεται
ἀποδεκτό;

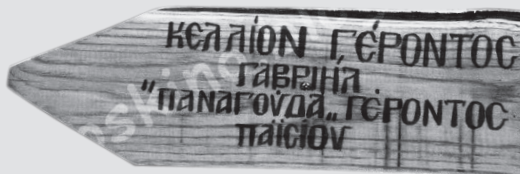
- Γέροντα, πολλοὶ θεολόγοι καὶ κληρι-
κοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἐγγαμοὶ ἢ ὑποψήφιοι
ἐγγαμοὶ κληρικοὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἐγγάμους
κληρικούς ὡς πνευματικούς καὶ ὄχι ἀγά-
μους, γιατί γνωρίζουν καλύτερα τὰ προβλή-

ματα τῶν σχέσεων τῶν ζευγαριῶν. Τί μᾶς συμβουλευέτε γιὰ αὐτό;

- Παιδιά μου, ὁ δρόμος γιὰ τὸν παράδεισο δὲν κάνει διάκριση μεταξύ ἐγγάμων καὶ ἀγάμων. Ὃπου ἀναπαύεται κανεὶς. Σημαντικὸ εἶναι ὁ πνευματικὸς νὰ ἔχει τὰ παραπάνω γνωρίσματα καὶ χαρίσματα ποὺ σὰς εἶπα καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ... Ἔρχονται ἐδῶ πολλοὶ καὶ μὲ ρωτᾶνε διάφορα πράγματα. Τοὺς συμβουλευῶ μέσα ἀπὸ τὴν μικρή μου πείρα, ἀλλὰ δὲν μὲ ἀκοῦνε. Μὲ ρωτᾶνε, τοὺς ἀπαντάω καὶ τὴν ὥρα ποὺ τοὺς ἀπαντάω, ἐπειδὴ δὲν τοὺς βολεῦει ἡ ἀπάντησή μου, πάλι μου κάνουν ἄλλη ἐρώτηση γιὰ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν ἀπάντησή μου. Δὲν ἔχουν ὑπακοή σήμε-ρα οἱ ἄνθρωποι... Ρωτᾶνε, τοὺς ἀπαντάω, μὲ ξαναρωτᾶνε... Καὶ μοῦ λένε στὸ τέλος ὅτι δὲν τοὺς ἀπάντησα. Ἀφοῦ λέω, ἀδελφέ μου, σοῦ ἀπάντησα. Ὅχι, μοῦ λέει. Ε! τότε τί νὰ πéis... Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅμως, νὰ μὴν μποροῦν οἱ ἴδιοι νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὰ προβλήματά τους καὶ νὰ εἶναι ἐγκλωβισμένοι σὲ αὐτά...

Μετὰ ἀπὸ τὰ παραπάνω σηκώθηκε, πῆρε πρῶτα τὸν Στάθη λίγο πιὸ πάνω γιὰ νὰ συζητήσουν ἰδιαιτέρως. Μὲ τὰ χέρια παράλληλα ἐργαζόταν, ἔπλεκε ἓνα κομποσκοίνι. Ἦταν τόσο ἀπλός, χαρούμενος ἄνθρωπος μὲ ὠραῖο χιούμορ ἀλλὰ παράλληλα μὲ μεστό, πηγαῖο πνευματικὸ λόγο. Τὸ πρόσωπό του εἶχε μία καθαρότητα ποὺ ἡ παρουσία του σοῦ προκαλοῦσε ἱερὸ δέος. Σεβασμὸ καὶ ὄχι φόβο. Καὶ ἂν πράγματι ἡ ἀγιότητα χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀπλότητα, τὴν χαρὰ, τὴν καταδεκτικότητα, τὴν καλοσύνη, τὴν ζωντάνια, τὴν φιλαδελφία, τὴν ἀγάπη. Δὲν μποροῦσες νὰ μὴν διακρίνεις αὐτὰ τὰ γνωρίσματα στὸ πρόσωπο τοῦ Γέροντος Παΐσιου.

Εἶναι νομίζω ἀποδεκτό, ὅτι στὴν ἐπικοινωνία μας μὲ ἀνθρώπους ποὺ ὑποδύονται ἀγιότητα ἔχουμε νιώσει φόβο, καχυποψία, ἀνασφάλεια, δὲν μιλοῦν στὴν ψυχὴ μας, ἐνῶ ἄνθρωποι ποὺ ἀγωνίζονται εἰλικρινὰ καὶ προσπαθοῦν νὰ φθάσουν τὴν ἀγιότητα, ἔχουμε νιώσει σεβασμὸ, ἐμπιστοσύνη,

ἀσφάλεια, μιλοῦν στὴν ψυχὴ μας καὶ κερδίζουν τὴν καρδιά μας.

Παραλείπω τὰ κατ' ἰδίαν ποὺ εἶχαμε ὅλοι... καὶ ἔρχομαι στὸν ἐπίλογο αὐτῆς τῆς συνάντησης. Φεύγοντας νιώθαμε πολλὴ χαρὰ, εἴμαστε ἀνάλαφροι, νιώθαμε τὴν ἀνάβαση πρὸς τὴς Καρυὲς πολὺ πιὸ εὐκολη ἀπὸ τὴν κατάβαση. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νομίζω νὰ καταθέσω ὅτι μέσα μας κυριαρχοῦσε μία ἀνείπωτη πνευματικὴ χαρὰ, ὁ ἐσωτερικὸς μας κόσμος ζοῦσε θὰ μπορούσα νὰ πῶ σὲ μία μακαριότητα, σὲ μία μετέωρη κατάσταση, μεταξύ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Ὅλες μας οἱ αἰσθήσεις μιλοῦσαν καὶ μᾶς ἐπιβεβαίωναν αὐθόρμητα ὅτι ἡ ζωὴ καταξιώνεται ὄντας μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ ὑπερβαίνει τὸν ἑαυτό σου, νικᾷ τὸν πόνο καὶ τὸν θάνατο καὶ μαθαίνει νὰ ἀγαπᾷ ἀληθινὰ τὸ κτιστὸ καὶ τὸ ἄκτιστο, τὴ δημιουργία καὶ τὸν δημιουργό.

Τιμώντας τὴ μνήμη του καταθέτουμε αὐτὴ τὴν ἐμπειρία ὡς ἓνα ἐλάχιστο εὐχαριστῶ ἐπικαλούμενοι τὴς πρεσβείας του.

Ἁγίε τοῦ Θεοῦ Παῖσιε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ παρέα μας ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τὸν Σταῦρο Μουτάφη (νῦν Μητροπολίτη Μαρωνείας κ. Παντελεήμονα), τὸν Γεώργιο Βλάχο (νῦν ἐφημέριο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Γερόντων πόλεως Κερκύρας), τὸν Φίλιππο Τζέκο, Θεολόγο καθηγητὴ στὴν Μέση Ἑκπαίδευση (Κέρκυρα) καὶ γιὸ τοῦ Μοναχοῦ Ἀρσενίου Σιμωνοπετρίτου, τὸν Εὐστάθιο Τσαγκαλίδη, ὁμογενὴ ἀπὸ τὴν Αὐστραλία καὶ ἀπὸ τὸν γράφοντα, Κωνσταντῖνο Π. Θύμη, Θεολόγο - Ἱστορικὸ καὶ Γραμματέα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.

Ἡ Ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης

Δημητρίου Μαυρίδη
Συγγραφέως

Οἱ ἀπειλές γιὰ ὁλοκληρωτικό ἀφανισμό καὶ οἱ συνεχεῖς ἀγῶνες γιὰ ἐπιβίωση εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ διαχρονικά χαρακτηριστικά τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ἀδιάκοπα ἐκδηλώνονται οἱ ἐπεκτατικές διαθέσεις πρὸς τὸν ἑλληνικό χώρο, ποὺ προέρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα. Τὶς συνεχεῖς ἀπειλές εἶναι οἱ Ἕλληνες καταδικασμένοι νὰ ἀντιμετωπίζουν μόνοι, χωρὶς φυλετικές συγγένειες καὶ χωρὶς ὕλη, πολιτική ἢ ἠθική ὑποστήριξη ἀπὸ εὐρύτερα σύνολα. Ἄν τραγικότητα εἶναι ἡ κατάσταση στὴν ὁποία βρίσκονται ὅσοι ἀντιμετωπίζουν ἀνυπερβλπτες συγκυρίες, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ζεῖ ἱστορικά μὲ τραγικότητα. Λίγοι λαοὶ στὴν ἱστορία ξετύλιξαν τὴν ἱστορική τους ὕπαρξη μὲ ἀνάλογη τραγικότητα. Μὲ συνεχεῖς ἐθνικοαπελευθερωτικούς ἀγῶνες καὶ ἀγωνιστικὸ φρόνημα ὑπερασπίζονται οἱ Ἕλληνες τὸν πολιτισμό, τὴ γλῶσσα καὶ τὴν ἱστορική μνήμη. Δὲν πρόκειται μόνο γιὰ τὴν ἀντίσταση στὴν ἀπώλεια ἐδαφῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ διατήρηση τῆς πολιτισμικῆς ἰδιαιτερότητας. Ὁ πολιτισμός, ἡ γλῶσσα καὶ ἡ ἱστορική μνήμη εἶναι καὶ αὐτὰ ἀπ' ὅπου ἀντλεῖται ἡ διάθεση καὶ ἡ δύναμη γιὰ ἀντίσταση.

Μεγάλη συμβολικὴ σημασία γιὰ τὸ ἔθνικό μας ὑποσυνείδητο καὶ μεγάλη βαρύτητα στὸν αὐτοπροσδιορισμό μας κατέχει τὸ γεγονός τῆς Ἄλωσης τῆς Κωνσταντινούπολης. Ὡστόσο, τὸ 1453 εἶναι συνέχεια καὶ ἐν πολλοῖς ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ἄλωσης τῆς Κωνσταντινούπολης ἀπὸ τοὺς Λατίνους σταυροφόρους τὸ 1204, γεγονός ποὺ ὑπονόμεισε τὶς ἀγωνιστικές δυνατότητες τῶν Βυζαντινῶν καὶ ἄνοιξε τὸν δρόμο γιὰ τὴν κατακτητικὴ ἐπιδρομὴ τῶν ἀσιατῶν Τούρκων καὶ τὴν κατάλυση τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ συμβολικὴ σημασία τῆς Ἄλωσης πιστεύουμε ὅτι ξεκινᾷ ἀπὸ τὴ συνειδητὴ ἀπόφαση τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν συμπολεμιστῶν του γιὰ σθεναρὴ ἀντίσταση καὶ ἄκαμπτη ἀποφασιστικότητα. Βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες ἀφηγήσεις τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας. Ἡ ἀποτυχία τοῦ Μωάμεθ νὰ καταλάβει μὲ ἀπλὴ παράδοση τὴν Κωνσταντινούπολη τὸν στέρησε ἀπὸ κάθε ἠθικὸ δικαίωμα στὸ θρόνο τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Κωνσταντίνος Παλαιολόγος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπέρριψαν τὶς προτάσεις γιὰ συνθηκολόγηση καὶ ἀποχώρηση πραγματοποιώντας τὸ αἶτημα τοῦ συλλογικοῦ ὑποσυνείδητου καὶ κερδίζοντας ὅλη τὴν ἀξιοπρέπεια ποὺ ἀπαιτοῦσαν οἱ περιστάσεις. Μὲ τὴν αὐγὴ τῆς 29ης Μαΐου τοῦ 1453 γεννιέται στὴν Πύλη τοῦ Ρωμανοῦ ἡ Μεγάλη Ἰδέα, δηλαδὴ τὸ αἶτημα τῆς ἀποκατάστασης καὶ ἡ ἀπαίτηση γιὰ δικαιοσύνη. Καὶ βέβαια ἡ Ἄλωση τοῦ 1453 ἀκολούθησε τὴν Ἄλωση τοῦ 1204 καὶ συμπληρώθηκε στὶς μέρες μας μὲ τὴν ἀσύλληπτης ἔκτασης φοβερὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ· γεγονότα τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν διαθέτουν ἀντίστοιχη συμβολικὴ ἀναπαράσταση. Χαρακτηριστικὴ εἶναι καὶ ἡ παράδοση τῆς Τραπεζούντας τὸ 1461 ἀπὸ τὸν Δαβὶδ Κομνηνὸ στὸν Μωάμεθ, χωρὶς ἀντίσταση καὶ σὲ συμφωνία μὲ τὸν κατακτητὴ, ὁ ὁποῖος πέτυχε τοὺς κατακτητικούς του στόχους καὶ θεμελίωσε τὸ μακροπρόθεσμο δικαίωμά του στὸν αὐτοκρατορικὸ θρόνο τῆς Τραπεζούντας. Ποιὸς σήμερα θυμᾶται τὸν Δαβὶδ Κομνηνὸ καὶ τὴν ἄλωση τῆς Τρα-

πεζούντας; Πρόκειται γιὰ γεγονὸς ἀμετάκλητο καὶ τελεσίδικο. Ἡ συμβολικὴ δύναμη τῆς Ἀλωσης τῆς Κωνσταντινούπολης ἔχει ὅμως ἄλλο βάρος καὶ ἀκυρώνει τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου καὶ τὴ δύναμη τῆς βίας. Ἡ ἀνάμνηση τῆς Ἀλωσης δρᾷ ὡς πύρινη ἑστία στὴ συνείδηση κάθε Ἑλλῆνα καὶ στηρίζει τὴ συλλογικὴ πίστη πρὸς ἓνα ἔθνος οἰκουμενικὸ μὲ συναίσθηση τοῦ πολιτιστικοῦ του χρέους, ἓνα ἔθνος ποὺ αὐτοπροσδιορίζεται πολιτιστικὰ καὶ ὄχι φυλετικὰ.

Ἡ ἔνδοξη πτώση τῆς Βασιλεύουσας καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας συνοδεύεται ἀπὸ τὴν αὐτοθυσίᾳ τοῦ «ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος» ἀγωνιζόμενου αὐτοκράτορα καὶ τῶν συμπολεμιστῶν του, ποὺ ἠθικὰ καὶ συναισθηματικὰ συγκλονίζει πάντα τὸν Ἑλληνισμό μὲ ἀμείωτη ἔνταση. Γιὰ τὸ ὑπόδουλο Γένος τὰ αὐτοκρατορικὰ δικαιώματα δὲν μεταφέρονται στὴ νέα δυναστεία τοῦ ἀσιάτη κατακτητῆ καὶ οἱ σουλτάνοι δὲν εἶναι οἱ νόμιμοι διάδοχοι τῶν αὐτοκρατόρων. Ἡ Κωνσταντινούπολη δὲν εἶναι πλέον ἡ οἰκουμένη πρωτεύουσα, τὸ καύχημα τῶν ζώντων ὑπὸ

τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν, ἀλλὰ ἡ σκλαβωμένη μάνα τῶν Ρωμῶν. Στὴν πόλη τῶν αὐτοκρατόρων κυριαρχεῖ τώρα τὸ ἑτερόδοξο, τὸ ἀλλότριο, ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ βαρβαρότητα. Δὲν ὑπάρχει πιά ἡ ὑπερεθνικὴ, ὑπερφυλετικὴ πολιτισμικὴ ἐνότητα ποὺ ἐνσαρκώνει ὁ Αὐτοκράτορας καὶ πραγματώνει ἡ Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἡ νέα πολυπολιτισμικὴ πραγματικότητα ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴ διοίκηση. Αὐτὸ ὅμως πού, μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἔλαμψε καταυγάζοντας Ἀνατολὴ καὶ Δύση, εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ἀνορθωθεῖ καὶ πάλι μὲ νέα δόξα καὶ ἀκτινοβολία. Γιατὶ ἡ Κωνσταντινούπολη παραμένει πάντα τὸ διαρκὲς πολιτισμικὸ μας κέντρο, ἡ ἀνάμνηση ποὺ πιστοποιεῖ τὴν ἀέναν ἱστορικὴ μας συνέχεια. Ἡ Κωνσταντινούπολη, εἴτε ἀνήκει στὴν ἐπικράτεια τοῦ ἑλλαδικοῦ κράτους εἴτε ὄχι, ἀποτελεῖ ἓνα θεμελιῶδες παράδειγμα, ποὺ συντηρεῖ καὶ ἀναδεικνύει τὴ διαρκὴ βούληση τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ γιὰ τὴν οἰκουμένη παρούσα, ὅπως αὐτὴ πραγματώνεται μὲ τὴν ἀγαπητικὴ, παραμυθιακὴ στάση πρὸς τὸν κόσμον καὶ μὲ τὴν πεφιρρόνηση κάθε κυριαρχίας.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Διάκονος Νεκτάριος Δημητρόπουλος

Πνευματικὴ κίνηση Ἀπρίλιου - Ἰουνίου 2015

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ

Τὸ πρωτὶ τῆς Κυριακῆς 5 Ἀπριλίου, μὲ ἀφορμὴ τὴν 74η ἐπέτειο τῆς Μάχης τῶν Ὀχυρῶν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων προέστη στὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν πεσόντων στὴ μάχη τῶν Ὀχυρῶν τῆς Νυμφαίας τὴν 6η Ἀπριλίου 1941. Παρέστη ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐπικρατείας καὶ ὑπεύθυνος συντονισμοῦ τοῦ Κυβερνητικοῦ ἔργου κ. Τέρενς Κουϊκ, ὁ Ἀνώτατος Διοικητὴς Φρουρᾶς Κομοτηνῆς κ. Σωτήριος Κουντουρᾶς, καθὼς καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου, τῆς Ἀστυνομίας, Συλλόγων, Φορέων καὶ Σωματείων.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΟΥ Δ' ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Τὴν Πέμπτη 16 Ἀπριλίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας δέχτηκε τὸν νέο Σωματάρχην τοῦ Δ' Σώματος Στρατοῦ, Ἀντιστράτηγον κ. Ἰωσήφ Μαυράκη. Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τὸν Στρατηγὸ γιὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων του καὶ τοῦ εὐχήθηκε τὴν ἄνωθεν δύναμιν καὶ ἐπιτυχία ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΣΤΗ ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ κ. Κυρίλλου συμμετεῖχε στὶς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ ἐν Ὁρει τῶν Ἀμώμων ἀθλήσαντος καὶ μαρτυρήσαντος.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ

Τὴν Παρασκευὴ 8 Μαΐου στὴν αἴθουσα τοῦ Ἰδρύματος Παπανικολάου καὶ στὸ πλαίσιο τῶν ἐορτασμῶν τῶν

Ἐλευθερίων τῆς Κομοτηνῆς πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὴν Ὅσια Σοφία τὴν Ἀσκήτρια τῆς Κλεισοῦρας. Πρὶν τὴν ἑναρξη τῆς ἐκδήλωσης ἀκούσθηκαν μελωδίες ποντιακῆς λύρας καὶ ᾠσματα ἀπὸ τὴν πατρίδα τῆς Ὁσίας Σοφίας. Ἀκολούθως, ὁ Θεολόγος κ. Ἰωάννης Μαμαλιόγκας ἀναφέρθηκε στὸν προσκληθέντα Ἱερολογιωτάτο Διάκονο π. Χρήστου Κούρτη, Κληρικὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν, ὁ ὁποῖος ἐπιμελήθηκε τὴν παραγωγή ταινίας γιὰ τὴν Ὅσια Σοφία, ἡ ὁποία καὶ προβλήθηκε στὸ κοινό. Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων τόνισε ὅτι πρόκειται γιὰ τὴ δεύτερη ἐπίσκεψη τῆς Ἀγίας στὴ Θράκη, τὴ Ροδόπη καὶ τὴν πόλη μας, ἀφοῦ κατὰ τὴν περασμένη Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεὶμ καὶ τὴ συγκατάθεση τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Κλεισοῦρας, καθὼς καὶ τῆς Ἠγουμένης Μοναχῆς Ἐφραιμίας, πραγματοποιήθηκε ἡ ὑποδοχὴ ἀποτμήματος τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τῆς Ὁσίας, τὸ ὁποῖο πλέον ἀποτελεῖ πνευματικὸ κειμήλιο τοῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Μέσσης.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΝΕΩΝ

Τὸ Σάββατο 9 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑνώσεως Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Θράκης πρωτάθλημα ποδοσφαίρου μεταξύ νέων, προερχομένων ἀπὸ Ἐνορίες τῆς Κομοτηνῆς, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποῖου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας συνεχάρη τοὺς συντελεστὲς καὶ εὐχαρίστησε τοὺς νέους γιὰ τὴν ὀλόθυμη συμμετοχή, τὴν Ἑνωσι Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Θράκης, καθὼς καὶ τὴν 21η Τ.Θ. Ταξιαρχία.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

Τὴν Τρίτη 12 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς τέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ κατὰ τὴν ἑναρξη τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ σεμιναρίου: «ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ - BULLYING - ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ». Τὸ σεμινάριο αὐτὸ πραγματοποιεῖται μετὰ τὸ ἐπιτυχημένο μὲ θέμα τὴ δυσλεξία, τὰ ὁποῖα καὶ διεξήχθησαν μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀποστόλου Καβαλιώτη, Δρ Εἰδικῆς Ἀγωγῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τοὺς συμμετέχοντες καὶ τὸν π. Ἀπόστολο γιὰ τὴ διάθεση καὶ τὴν προσφορά τοῦ αὐτῆ, ἡ ὁποία συμβάλλει στὸν καταρτισμὸ, στὴν πρόληψη καὶ στὴν ἀντιμετώπιση παρομοίων φαινομένων.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Τὴν Τετάρτη 13 Μαΐου ἄρχισαν οἱ ἐκδηλώσεις τῆς 95ης ἐπετείου τῶν Ἐλευθερίων τῆς Θράκης μὲ τὴν ἐπίσημη ἔπαρση τῆς ἱστορικῆς Σημαίας στὸ Ἡρῶο τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν Δήμαρχο Κομοτνῆς κ. Γεώργιο Πετρίδη, μὲ τὴν παρουσία τῶν Ἀρχῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεπέμφθη ἐπιμνημόσυνη δέσση ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαρωνείας καὶ Κομοτνῆς κ. Παντελεήμονα καὶ ἀκολούθησε κατάθεση στεφάνων ἀπὸ μαθητές, σπουδαστές καὶ ἐκπροσώπους Συλλόγων καὶ φορέων. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε στὴν πλατεία Βιζυνοῦ ἡ ὑποδοχὴ τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας Φανερωμένης ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Βαθυρρύακος καὶ ἐν συνεχείᾳ σχηματίσθηκε λιτανευτικὴ πομπή, ἡ ὁποία κατέληξε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου ἐτελέσθη πανηγυρικὸς ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τὸν Θεῖο λόγο, καὶ συγχοροστατοῦντων τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου, καὶ Μαρωνείας καὶ Κομοτνῆς κ. Παντελεήμονος. Μετὰ τὸν ἑσπερινὸ ἐπηκολούθησε στὴν αἴθουσα τοῦ Ἰδρύματος Παπανικολάου ἡ ἐπίσημη ὁμιλία τῆς ἐπετείου τῶν Ἐλευθερίων τῆς Θράκης ἀπὸ τὸν Ἐξοχώτατο Ἀναπληρωτὴ Ὑπουργὸ Δημοσίας Τάξεως, Καθηγητὴ Ἑγκληματολογίας καὶ τέως Πρύτανη τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης κ. Ἰωάννη Πανούση, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἐλευθερίες - Ἀσφάλεια - Δικαιοσύνη: Τὸ τρίπτυχο τῆς Δημοκρατίας».

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Τὴν Πέμπτη 14 Μαΐου τελέστηκε ἡ πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἱκαρίας κ. Εὐσεβίου, καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος. Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία ἀναπέμφθηκε δέση καὶ ἐξεφωνήθη ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς κ. Παναγιώτη Χαραλαμπίδη.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τὴν Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, 21 Μαΐου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Παραδημῆς καὶ ἐτέλεσε τὴν εἰς Διάκονον Χειροτονίαν τοῦ κ. Χρυσοβαλάντη Πέτρογλου, ἐγγάμου, πατέρα δύο τέκνων.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Τετάρτη 27 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς καὶ ἄλλους Κληρικούς, παρουσία δὲ πλήθους ἐνοριτῶν καὶ νέων, ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἑνορίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε ἱκανοποίησή του γιὰ τὸ ἐπιτελούμενο ἔργον τῆς Ἑνορίας τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, καὶ εὐχαρίστησε τὴν Διευθύντρια τῆς Τραπεζῆς Attica Κομοτηνῆς, κα Καρακώστα γιὰ τὴ συνδρο-

μή της στὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου, ἀφοῦ ἐλήφθη καὶ ἡ συγκατάθεση τῶν Κεντρικῶν Καταστημάτων τῶν Ἀθηνῶν γιὰ τὴν παραχώρηση τῆς χρήσεως τοῦ κτιρίου ἀπὸ τὸν Ναό. Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι τὸ Πνευματικὸ Κέντρο θὰ ἀποτελέσει πνευματικὸ φάρο, καταφύγιο καὶ διδακτήριο ψυχῶν.

Μετὰ τὴν προσλαλιὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁμίλησε ἡ Διευθύντρια κα Καρακώστα, ἡ ὁποία ἀναφέρθηκε στὶς κοινωνικὲς δράσεις τῆς Τραπεζῆς Attica. Στὴ συνέχεια ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἰωάννης Μακίδης, εὐχαρίστησε τὸν Ποιμενάρχη μας γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν προκοπὴ καὶ τῆς ἐνορίας αὐτῆς, τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, τὸν καλλιτέχνη κ. Εὐστάθιο Γκεβρέκν γιὰ τὴ διακόσμηση τοῦ χώρου, τὸν Σύλλογο Στρατῶνων γιὰ τὴ διάθεση τοῦ ἐξοπλισμοῦ, τοὺς κατηχητές, τοὺς γονεῖς καὶ ὅσους ἐμπιστεύονται τὰ παιδιά τους στὸ ἐνοριακὸ ἔργο. Μετὰ τὶς προσφωνήσεις, μικροὶ μαθητὲς ἐτοίμασαν ἓνα πνευματικὸ περιεχομένον θεατρικὸ ἔργο μὲ θέμα τὴ σωστὴ προσευχὴ τοῦ Χριστιανοῦ.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὴν Παρασκευὴ 29 Μαΐου, ἐπέτειο ἀλώσεως τῆς Βασιλευούσης, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, ἀμέσως μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Παρασκευῆς Κομοτηνῆς, προέστη στὴν ἐπιμνημόσυνη δέση τοῦ τελευταίου Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀναιρεθέντων Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ὁ Μητροπολίτης μας, μετὰ τὸ μνημόσυνο, ἀναφέρθηκε στὴ θλιβερὴ ἐπέτειο καὶ προέτρεψε τὸ ἔκκλησίασμα νὰ διατηρεῖ ἄσβεστη τὴ μνήμη καὶ νὰ δέεται προσευχητικῶς ὑπὲρ τῶν προασπιστῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 29 Μαΐου, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐκπροσώπων, τῆς πολιτικῆς, ἀστυνομικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἡγεσίας καὶ πλήθους κόσμου, πραγματοποιήθηκε στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο Κομοτηνῆς ἐκδήλωση μὲ θέμα: «Ἡ ἄλωση τῆς Βασιλεύουσας, καπμὸς τῆς Ρωμιοσύνης». Στὴν ἐκδήλωση ἀποδόθησαν βυζαντινοὶ ὕμνοι, παραδοσιακὰ μουσικῇ, καθὼς καὶ θρακικὰ τραγούδια γιὰ τὴν ἄλωση, ἐνῶ ἀναγνώσθησαν ἱστορικὰ κείμενα καὶ σύγχρονοι προβληματισμοὶ μέσα ἀπὸ διαλόγους, μονολόγους καὶ ἄλλες μορφές θεατρικῆς ἐκφράσεως.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας, 1 Ἰουνίου, μετὰ τὴν Πεντηκοστή, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Τριάδος Ἀγίων Θεοδώρων, ὅπου ἐτέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ Διακόνου Χρυσοβαλάντη Πέτρογλου. Κατὰ τὴν προσλαλίαν του πρὸς τὸν χειροτονούμενον Πρεσβύτερον, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε πατρικοὺς λόγους καὶ νοουθεσίες καὶ εὐχήθηκε οἱ δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ἐπισκιάσουν τὸ εἶναι του καὶ νὰ τὸν καταστήσουν ἄξιον δοχεῖον τῆς Θείας Χάριτος, ὥστε νὰ βαδίσει στὰ βήματα τῶν πνευματοφόρων καὶ θεοκρήκων Ἀποστόλων καὶ νὰ γίνει ἄξιος ἐργάτης τοῦ γεωργίου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρίαν πιστῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

Τὸ διήμερο 10 καὶ 11 Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων εὐρέθη στὴν Βασιλεύουσα, ἐπ' εὐκαρίᾳ τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἄγει τὰ σεπτὰ ὀνομαστήρια ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μετέφερε στὴν Σεπτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας Κορυφὴ τὸν σεβασμὸ καὶ τὶς συγχαρητήριες εὐχές τοῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχόντων καὶ τοῦ πιστοῦ Λαοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 14 Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας τέλεσε τὰ Θυρανοίξια τοῦ ἐντὸς τοῦ αὐλείου χώρου τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς Παρεκκλησίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου. Παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, πλειάδα Κληρικῶν, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης κ. Χρῆστος Μέτιος, ὁ Ἀντιδήμαρχος τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς κ. Γεώργιος Ζηλούδης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ροδόπης, ἐκπρόσωπος τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ πλῆθος πιστῶν. Μετὰ τὴν ἀκολουθία, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ δωρεὰ καὶ ἐξομολογήθη ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶ Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μὲ τὴν ὁποία ὁ Γέρων Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης κατετάγη στὶς Ἀγιολογικὲς Δέλτους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶχε ἐνδό-

μυχο ἐπιθυμία νά ἀφιερῶσει Ναὸ τιμώμενο στὴ μνήμη τοῦ Ὁσίου Παΐσιου καὶ σήμερα ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ ἐγίνε πραγματικότητα καὶ ὁ πιστὸς λαὸς ἀποκτᾷ ἀκόμη ἓνα πνευματικὸ καταφύγιο μὲ ἰσχυρὸ μεσίτη πρὸς τὸν Θεό, ἐνῶ εὐχαρίστησε τοὺς ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους δωρητὲς ποὺ ἐστήριξαν αὐτὴ τὴν προσπάθεια. Ἀκολουθῶς, οἱ παριστάμενοι μετέβησαν στὴν αἴθουσα τοῦ Ἰδρύματος Παπανικολάου, ὅπου ἀρχικῶς μέλη τοῦ Συλλόγου Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γρηγορίου Παπαγιάννη ἀπέδωσαν ψάλματα τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁσίου Παΐσιου καὶ κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων κατέθεσε στὸ ἀκροατήριο πλειάδα γεγονότων τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος μάρτυς καὶ ἀνέφερε λόγους παραμυθητικoὺς καὶ οἰκοδομικοὺς ποὺ ἐπιμαρτυροῦσαν τὴν ἀγιότητα τοῦ Ὁσίου Παΐσιου.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΣΑΜΟ

Στις 21 καὶ 22 Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων μετέβη στὴ Σάμο, προκειμένου νά μετᾶσκει τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ὀνοματηρίων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπέβαλε συχαρητηριοὺς προσηρσεις καὶ εὐχές.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τὸ Σάββατο 27 Ἰουνίου ὁ Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Μεγάλου Κρανοβουνίου καὶ ἐτέλεσε τὴν εἰς Διάκονο Χειροτονία τοῦ κ. Κωνσταντίνου, ἐγγάμου. Κατὰ τὴν προσφώνησή του ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τὸν νέο Ὑποδιάκονο γιὰ τὴν ἀπόφασή του καὶ τοῦ εὐχήθηκε νά ἐργασθεῖ μὲ ἔνθεο ζῆλο ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΡΩΜΑΝΙΑ

Τὸ Σάββατο 27 Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Προσκυνηματικὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Εὐγενίου στὸν οἰκισμό τῆς Νέας Ρωμανίας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟ

Τὴν Κυριακὴ 28 Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μετέβη στὴν Κόρινθο προκειμένου νά συμμετάσκει στίς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου.

27 Μαΐου 2015.
Έγκαίνια Πνευματικού Κέντρου
του ενοριακού Ίερού Ναού
Αγίας Βαρβάρας Κομοτηνής.

14 Ιουνίου 2015.
Θυρανομία παρεκκλησίου
Όσιού Παΐσιου του Αγιορείτου.

13 Μαΐου 2015.
Ύποδοχή της θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας Φανερωμένης
από την Ίερά Μονή Βαθυρρύακος.

1 Ἰουνίου 2015.
Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

14 Μαΐου 2015.
Πανηγυρική Θεία Λειτουργία Ἐλευθερίων τῆς Θράκης.

